

har Ret i, at de Grunde, der taler for Sammenlægningen, i alle 4 Tilfælde er stærkere end dem, der taler derimod. Afvejelsen er ikke altid faldet ud paa samme Maade, i enkelte Tilfælde er de Grunde, der taler imod Sammenlægningen, meget svage, i andre Tilfælde er de stærkere, men Udvalget er altsaa kommet til det Resultat, at de Grunde, der taler for Sammenlægningen, i alle Tilfælde er de stærkeste.

Jeg mener ikke, det er nødvendigt for mig at gennemgaa de enkelte Tilfælde hvert for sig, derom tør jeg henvise til den trykte Betænkning. Derimod vil jeg gerne nævne den Besparelse, som ventes opnaaet ved de foretagne Sammenlægninger. Ved at lægge Hørsholm Birk ind under Helsingør Jurisdiktion ventes der opnaaet en Besparelse paa 12 500 Kr. aarlig. Ved at lægge Ærø ind under Langeland ventes en Besparelse paa 5 900 Kr. aarlig. Ved at sammenlægge Rongsø Herred m. m. og Nørhald Herred m. m. ventes en Besparelse af 13 500 Kr. aarlig, og endelig ventes der ved at sammenlægge Løgstør Købstad m. m. og Nibe Købstad m. m. en Besparelse paa 7 900 Kr. aarlig.

Jeg skal saa blot endnu tillade mig at nævne, at man i et af de fire Tilfælde ikke straks kan komme til en endelig Ordning, nemlig for saa vidt angaar Sammenlægningen af Løgstør Købstad m. m. og Nibe Købstad m. m. Den nuværende Dommer i Løgstør, der er udset til at overtage det samlede Embede, har nemlig stillet som Betingelse for sin Medvirkning, at Hovedtingstedet og Hovedkontoret forbliver i Løgstør, saa længe han er i sit Embede. Udvalget indser vel, at Ministeren maa bøje sig for dette Krav, og at Spørgsmaalet om, hvor Hovedtingstedet og Hovedkontoret endeligt skal være, maa udskydes, indtil den nuværende Dommer i Løgstør er gaaet af. Men en Gang kommer Spørgsmaalet jo til Afgørelse, og Udvalget ønsker allerede nu at henstille til den højtærede Minister, at den Afgørelse, der da vil blive truffet, træffes saaledes, at Hovedtingstedet og Hovedkontoret henlægges saa nær som muligt ved Retskredsens territoriale og økonomiske Midtpunkt. Der maa naturligvis tages Hensyn til, hvorledes Forholdene udvikler sig, inden Spørgsmaalet bliver aktuelt. Det er vel ikke rimeligt, at der sker

overmaade store Forandringer i den Aarrække, der kan blive Tale om, men der kunde jo ske Forandringer, og saa maa ogsaa disse tages i Betragtning. Men Udvalget haaber altsaa paa, at Løsningen bliver den, at Hovedkontoret og Hovedtingstedet bliver henlagt til det Sted, der kan betragtes som Retskredsens Midtpunkt i begge de Retninger, jeg nævnte.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker Udvalget for den her i Landstinget sædvanlige hurtige Behandling. Hvad Sammenlægningen af Løgstør m. m. og Nibe m. m. angaar, saa foreligger det Spørgsmaal jo ikke nu, som den ærede Ordfører ogsaa sagde. Selvfølgelig vil der til sin Tid blive taget Hensyn til, hvilket Sted der ligger mest bekvemt for Publikum, og man maa, som den ærede Ordfører udtalte, ikke blot tage Hensyn til det territoriale Midtpunkt, men ogsaa til det økonomiske Midtpunkt, det Sted, hvor Folk plejer at komme hen i andre Anliggender. Men alle disse Spørgsmaal vil selvfølgelig af den til den Tid siddende Justitsminister blive taget i Betragtning.

Ellinger: Jeg kan desværre ikke slutte mig til den Tak, Ministeren nylig rettede til Udvalget, i hvert Fald kan jeg ikke takke Udvalget saa ubetinget, som Ministeren gjorde det. Man maa jo altid paaskønne Sparebestræbelser, ogsaa dem, som har ført til Fremsættelsen af dette Lovforslag, men alle Sparebestræbelser maa dog ses i Relation til de Ulemper, som følger med dem; og da det nu viser sig, at af de fire Forandringer af Retskredse, der her er Tale om, vil den, der angaar Sammenlægningen af Langeland og Ærø Retskreds, medføre en saa lille Besparelse som 5 900 Kr., hvorimod der ingen Tvivl er om, at der derved vil opstaa Ulemper for Befolkningen, beklager jeg, at man ikke har kunnet lade Ærø beholde sin Retskreds. Overfor den Enstemmighed, med hvilken Indstillingen er kommet, skal jeg dog naturligvis bøje mig og altsaa ikke ved Afstemningen stemme imod. Men ihvorvel Haabet om eller Udsigten til, at et i Landstinget behandlet Lovforslag bliver forbedret i Folketinget, jo altid er meget ringe, vil jeg dog udtale Haabet om, at der her maa ske en Undtagelse, saaledes at en Forbedring i den Ret-